

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
κτα εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσφύρου,
ἐκτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΘΟΣ, μετὰ εἰκόνας, (συνέχ.), μυθιστ. E. DUBREUIL, μετάφρ.
Σ. Τ. — ΣΙΩΠΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΕΙΝ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ (συνέχ. καὶ τέλος) ὑπὸ F. Caballero. —
Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία A. Δουμά, (συνέχ.), μετάφρ. Δμλ.
— Ο ΛΙΘΟΓΛΥΦΟΣ, διήγημα Bonaventure Soulas.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτρία

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΘΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΝΕΣΤ ΔΥΒΡΕΥΙΛ

Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.

Ὁ Κορζὺ τῷ διηγῆθη τὰ πάντα· πᾶν
αὐτὸς οὗτος εἶδε καὶ πᾶν ὅ,τι ἤ-
κουσε παρὰ τῶν γειτόνων.

Ὁ Καπελούζος ἤκουστο αὐτοῦ σιω-
πηλῶς.

Ὅτε δὲ ὁ Κορζὺ ἐτελειώσεν, ἠγέρθη
καὶ προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ πιστοῦ βοηθοῦ του
βλέμμα πλῆρες ἀγανακτήσεως.

— Πρέπει νὰ ἐξέλθω ἀπ' ἐδῶ, εἶπε,
πρέπει!... Ἀκούεις; Ἀμα ἐλευθερωθῶ
νὰ ἐπανεύρω τὴν Ζολάνδην...

— Βεβαίως, κύριε... καὶ ἰδοὺ τί
ἐφάντασθην δι' αὐτό.

— Ἀλλὰ πρῶτον πρέπει νὰ μου εἰπῇς,
ἐπανελάθεν ὁ Καπελούζος, πῶς κατῶρ-
θωσες νὰ ἔλθῃς ἐδῶ μέσα.

— Εἶνε τώρα κάμποσος καιρὸς, ποῦ ὁ
ἀδελφός του δεσμοφύλακος εἶχε καταδι-
κασθῇ εἰς τὴν ποινὴν τοῦ τροχοῦ, διότι
εἶχε κλέψῃ ἕνα ψωμί. Τότε δὲν ἦσο εἰς Πα-
ρισίους· ἐπομένως ἤμην ἐγὼ ὁ ἀναπληρω-
τής σου. Ὁ ἀδελφός του ἦλθε καί μ' ἤρε

καὶ μέ παρεκάλεσε νὰ μὴ τον κάμω νὰ ὑ-
ποφέρῃ πολὺ μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ με ἀν-
ταμεΐψῃ. Ἀλλ' ἐγὼ ἠρνήθην καὶ τοῦ εἶπα

νὰ μένῃ ἡσυχος. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ καταδίκος
νὰ κρεμασμένος εἰς τὸν τροχόν, τοῦ ἔ-
δωκα καὶ ἔπιεν ἕνα ποτόν, τὸ ὅποιον ἐγὼ

γνωρίζω καὶ τὸ ὅποιον τὸν ἔκαμεν ἀναί-
σθητον. Ἐν τούτοις ἐγὼ ἐγύριζα τὸν τρο-
χόν, ἀλλ' ὁ καταδίκος δὲν ἠσθάνθη τίποτε

καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἀδελφός του εἶδεν ὅτι
ἐγὼ ἐκράτησα τὸν λόγον μου. Ἦλθον λοι-
πὸν χθὲς καὶ τὸν ἠύρα, ἀφοῦ πρῶτον ἐπλη-
ροφορήθην περὶ τῆς τύχης τῆς Ζολάνδης.

Ὁ Καπελούζος ἐφριξάσεν.

— Κύριε, τῷ εἶπον, γνωρίζεις πολὺ
καλὰ ὅτι δὲν ἠθέλησα τὰ χρήματά σου·
ἀλλὰ πρέπει σήμερον νὰ με ἀνταμεΐψῃς

διαφορετικά.

— Τί θέλεις; μοῦ ἀπήντησε. Σοῦ ὑ-
πόσχομαι ὅ,τι πρόκειται ἀπὸ ἐμέ

— Ὁθέλω νὰ ἴδω τὸν Καπελούζον.

— Μοῦ ζητεῖς τὴν ζωὴν μου... ἤξεύ-
ρεις ὅτι ἂν ἀνακαλυφθῶ...

— Τὸ ἤξεύρω! ἀλλὰ δὲν ἐκινδύνευσά
κ' ἐγὼ τὴν ζωὴν μου χάριν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου;

— Πραγματικῶς... Ἔλα λοιπὸν αὐ-
ριον καὶ θὰ ἴδῃς.

— Ἐκράτησε τὸν λόγον του... καὶ
ἰδοὺ ἦλθον.

Ὁ δῆμιος ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ Κορζὺ.

— Καλὰ· ἀλλὰ τώρα, εἶπεν ὁ Καπε-
λούζος, πῶς θὰ φύγω ἀπὸ ἐδῶ μέσα;

— Θέλεις ν' ἀκούσῃς τὴν γνώμην μου;

— Λέγε.

— Παρατηρήσας τὴν θέσιν τῆς φυλακῆς
σου, εἶδα ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην
τοῦ ἔτους, εἶνε πολὺ χαμηλὰ ἀπὸ τὴν ἐ-
πιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ.

— Πραγματικῶς.

— Ἰδοὺ! ὁ ποταμὸς ῥεεῖ ἔως ἐδῶ ᾤψη-
λά, εἶπεν ὁ Κορζὺ, στηρίζας τὸν δάκτυ-
λον εἰς μέρος τι τοῦ τοίχου.

— Λοιπὸν;

— Λοιπὸν, ἂν ἀνοίξῃς τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ
τοίχου... ἐννοεῖς;... εἰμφορεῖς νὰ πε-
ράσῃς ἀπ' αὐτὸ καὶ νὰ ριθῇς εἰς τὸν
ποταμόν.

Ἐγὼ θὰ σε περιμένω μέσα εἰς
μιάγ λέμβον, καὶ θὰ προσποιῶμαι τάχα
ὅτι ψαρεύω, καὶ σύ, κολυμβῶν, εἰμφο-
ρεῖς νὰ με φθάσῃς. Ἦξεύρω καλὰ, ὅτι
δὲν ὑπάρχει διαταγὴ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ ψα-
ρευμα.

Ὁ Καπελούζος ἐσκέπτετο.

— Ναί... τοῦτο γίνεται, εἶπεν, ἀλλ'
ἀπαιτεῖται...

— Ἐργαλεῖον;

— Βέβαια.

— Ἰδοὺ.

Καὶ ὁ Κορζὺ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου
τοῦ μακρὰν σιδηρᾶν σμίλην.

Ὁ Καπελούζος ἤρπασεν αὐτὴν τάχι-
στα.

— Ἰδοὺ τὸ ποθητὸν ἐργαλεῖον, εἶπεν...
Ἰδοὺ ἡ ἐλευθερία μου, τὴν ὁποίαν σύ μοῦ
ἔφερες, Κορζὺ!

— Τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ βοηθός, ἰ-
δοὺ καὶ ἐν ἄλλο ἐργαλεῖον.

Καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ μα-
κρὰν ἀμφίστομον μάχαιραν.

— Ἀ! φίλε μου, εἶπεν ὁ Καπελούζος
ἐναγκαλισθεὶς τὸν Κορζὺ.

— Καὶ πότε θ' ἀρχίσῃς;

— Ἀμέσως.

Καὶ ἐστήριξε τὴν σμίλην ἐπὶ τοῦ κα-
θύγρου τοίχου τῆς εἰρκτῆς του.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ ὅμως, ἐξηκολούθησεν
ὁ Κορζὺ, καὶ ἐν ἄλλο ὅπου ἐσκέφθην.

Ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς
ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ νὰ τελειώσῃ ἕνα
τόσφ μεγάλον ἔργον, καὶ ἐπειδὴ ἤξεύρω,

ὅτι ὁ κύριος Βουρνομβόλ, ὁ διευθυντής τῶν
φυλακῶν, εἶνε ὀλίγον οἰκονόμος... σοῦ
ἔφερα αὐτὸ γεμάτο κρασί.

Καὶ ἐνεχείρισε σικύαν τινὰ εἰς τὸν Κα-
πελούζον.

— Ἀχ! πτωχέ μου Κορζὺ, εἶπεν ὁ
δῆμιος δακρύων, ἂν ἐξέλθω ἀπ' ἐδῶ...

Καὶ ἤρξατο τοῦ ἔργου του.

— Τώρα ἐγὼ θὰ σ' ἀφήσω, εἶπεν ὁ Κορζὺ.

— Πῶς; φεύγεις;

— Πρέπει νὰ φύγω· ἂν καθήσω περισ-
σότερον, ποῖος ἤξεύρει τί συμβαίνει.

— Καλὰ. Πήγαινε λοιπὸν, φίλε μου,
καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ, δι' ὅσα ἔκαμες
δι' ἐμέ.

— Νὰ μὴ σταθῇς οὔτε μίαν στιγμὴν,
οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα.

— ὦ!... μέινε ἡσυχος.

— Ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ δανεισθῶ
μιάγ λέμβον καὶ θὰ ψαρεύω καθε βράδυ...

— Πήγαινε τώρα, Κορζὺ... ἀλλὰ πρῶ-
τον ἔλα νὰ σ' ἀγκαλιάσω ἄλλην μίαν
φορὰν.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι φίλοι ἐνηγκαλίσθη-
σαν δακρύνοντες.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τρεῖς ἐλα-
φροὶ κρότοι ἀντήχησαν ἐκ διαλειμμάτων
εἰς τὴν θύραν.

— Εἶνε ὁ δεσμοφύλαξ, ὁ ὁποῖος μὲ
εἰδοποιεῖ ὅτι εἶνε καιρὸς ν' ἀναχωρήσω,

εἶπεν ὁ Κορζὺ.

— Πήγαινε λοιπὸν, Κορζὺ... καὶ ἂν
θέλῃς προσευχήσου εἰς τὸν Θεὸν νὰ βοη-
θήσῃ τὸ ἔργον μας.

— Ὁ ἀνάψω κερὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰού-
λιον τὸν Πτωχόν, διὰ νὰ μεσολαβήσῃ εἰς
τὸν Θεόν!...

— Γρήγορα, καλὲ μου Κορζὺ... γρή-
γορα. Ἐχω ἐλπίδας εἰς τὸν Θεόν, εἶπεν ὁ
Καπελούζος στεναχθῶς.

Ὅτε δὲ ὁ Κορζὺ ἀνεχώρησε καὶ ὁ...

...